



فهرست

- ایران می‌توانست به صادرکننده اصلی برق و
 ۲ هاب انرژی منطقه تبدیل شود.....
- جاماندگی ایران از رالی تجارت..... ۳
 برد - برد ایران و روسیه در گرو تقویت
 ۴ دیپلماسی انرژی
- نگاه بخش خصوصی به توافق ۲۵ ساله با چین..... ۵
 دوره آموزشی جامع داوری ۲۸ دی‌ماه برگزار
 می‌شود..... ۵
- ۴۲۲ میلیارد ریال، ارزش کل معامله‌های
 ۵ شرکت‌های توزیع برق.....
- موانع سرمایه‌گذاری در عراق، اجازه توسعه
 روابط را نمی‌دهد..... ۶
- تردید بخش خصوصی در تحقق بودجه ۱۴۰۱..... ۷
 کارنامه دو ثلث تامین مالی تولید..... ۸
 پنج گام تا تعریف هدف سازمانی..... ۹

در جلسه هیات مدیره سندیکا؛

اهداف و برنامه‌های پیشنهادی
رئیس کمیسیون حقوقی و قراردادها تصویب شد

اهداف و برنامه‌های پیشنهادی حمید حسین‌زاده، رئیس کمیته حقوقی و قراردادهای سندیکای صنعت برق ایران در هشتمین جلسه هیات مدیره که بیست و ششم دی ماه برگزار شد، به تصویب رسید.

واسطه‌ای، شروط غیرمنصفانه قراردادی و قس‌علی‌هذا است. در بخش دیگری از اهداف و برنامه‌های این کمیسیون اذعان شده: با نگاهی واقع‌بینانه به موارد مطروحه در بند قبل، همچنین ملاحظه ظرفیت‌های موجود، اهم اهداف و برنامه‌های ویژه کمیته حقوقی، به تجویز «مادتین ۸ و ۴۱» اساسنامه سندیکای صنعت برق ایران و در راستای ارتقای بهره‌وری و عملکرد کمیته حقوقی که در رویکرد فعلی هیات مدیره دوره هشتم به کمیسیونی مستقل تبدیل خواهد شد، تدوین شده است. بر اساس برنامه پیشنهادی، اهم اهداف این کمیسیون در چهارده بند به شرح ذیل خواهد بود:

۱- تدوین برنامه راهبردی حقوقی سندیکای صنعت برق ایران

در این برنامه مدون بر این مساله تاکید شده است که «سند راهبردی کسب و کار صنعت برق ایران» و گزارش‌های اخیر، موید مواجهه کسب و کارهای صنعت برق با چالش‌هایی نظیر رکود بازار، کوچک شدن اندازه بازار، قدرت چانه‌زنی خریدار، وصول مطالبات، قراردادهای متوقف، ورود به بازارهای صادرات کالا و خدمات مهندسی برق، رقابت‌پذیری صنعت، پشتیبانی‌های دیپلماتیک، همکاری و هماهنگی در بازارهای صادراتی، ورود به بازار صنایع داخلی، انعطاف‌پذیری فناوری تولید، استانداردهای جدید، برندینگ و بازاریابی، مقررات رگولاتوری، انحصار شرکت‌های بزرگ تأمین‌کننده مواد خام (فلزات اساسی و مواد پتروشیمی)، نوسان نرخ ارز برای واردات کالاهای

ادامه از صفحه قبل

- ۲- تدوین نظام‌نامه سندیکای صنعت برق ایران
- ۳- تدوین سند مرکز داوری سندیکای صنعت برق ایران
- ۴- تدوین برنامه راهبردی تهیه/اصلاح قراردادهای همسان صنعت برق
- ۵- تدوین/بازنگری سند راهبردی اداره کمیته‌ها و نحوه تعامل با هیأت مدیره
- ۶- تدوین برنامه راهبردی مشارکت عمومی خصوصی، با تمرکز بر «ماده ۱۲» قانون رفع برخی از موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور (با رویکرد ایجاد بازار)
- ۷- تدوین سند نحوه رقابت داخلی و برون‌مرزی (صادرات کالا و یا خدمات فنی مهندسی) اعضا محترم، متضمن شرط وجه التزام، با هدف کاهش رویه‌های ضد رقابتی
- ۸- ایجاد ساز و کار حرفه‌ای و سریع در وصول مطالبات و چالش‌های ناظر به مباحث بیمه و مالیات اعضای محترم
- ۹- ارائه راهکار استراتژیک و جامع برای برون‌رفت از بحران قراردادهای متوقف با باز تعریف رویداد توقف و احکام تعلیق و بهره‌مندی از ظرفیت‌های تعلیق قهری
- ۱۰- ابطال تصمیمات ناصواب مأمورین و واحدهای دولتی (وزارتخانه، موسسات و شرکت‌های دولتی) در صنعت برق، از طریق شعب دیوان عدالت اداری؛ همچنین ابطال بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌های خلاف قوانین آمره در صنعت برق، از طریق هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
- ۱۱- طراحی همایش‌ها و سمینارهای حقوقی و قراردادی (با رویکرد چالش‌ها و راهکارها)
- ۱۲- ارائه نظرات مشورتی، تشکیل میزگردهای

پررش و پاسخ تخصصی حقوقی و قراردادی
۱۳- طراحی آموزش مشاوره محور و مشاوره آموزش‌محور حقوقی و قراردادی، همچنین پشتیبانی و مدیریت حقوقی مذاکرات و مناقصات و قراردادهای بین‌المللی اعضای محترم سندیکای
۱۴- تدوین، تألیف و انتشار کتب کاربردی حقوقی و قراردادی صنعت برق

عضو هیات‌نمایندگان اتاق تهران می‌گوید
ایران می‌توانست به صادرکننده اصلی برق و هاب انرژی منطقه تبدیل شود
صالحی با اشاره به اینکه ایران در صادرات خدمات فنی و مهندسی و تجهیزات و کالای صنعت برق موفق بوده است، گفت: «ایران از بخش تولید تجهیزات برق مثل ژنراتور، کابل، تابلو و... گرفته تا خدمات فنی و مهندسی و انتقال انرژی یعنی در واقع از a تا z صنعت برق توانمند است»



عضو هیات‌نمایندگان اتاق تهران می‌گوید میزان صادرات برق از ایران به دلیل اینکه تا به امروز صادرات برق در اختیار دولت‌ها بوده و به بخش خصوصی به هر دلیلی اجازه ورود داده نشده است متأسفانه نتوانسته به اندازه ظرفیت‌های کشور باشد. حمید رضا صالحی می‌گوید: «ایران با توجه به توانمندی‌ها و ویژگی‌هایی که دارد می‌توانست به عنوان هاب انرژی منطقه مطرح شود. ما به دلیل اختلاف افق، از نظر جغرافیایی و همچنین چهارفصل بودن؛ ویژگی‌های بارزی داریم، علاوه بر این‌ها در منطقه‌ای قرار گرفته ایم که کشورهای همسایه با نیاز شدید انرژی رو به رو هستند. مثلاً کشور پاکستان با ۲۰۰ میلیون نفر جمعیت تنها ۳۵ هزار مگاوات برق تولید می‌کند و نیاز شدید به برق دارد و در کشورهای عراق و افغانستان و... هم چنین کمبودهایی وجود دارد که برای کشور ما با توجه به توانمندی‌ها می‌توانست به ظرفیت تبدیل شود. در واقع ما برخلاف ظرفیت‌ها نتوانسته ایم جایگاه مناسبی پیدا کنیم در حالی که بخشی از درآمدهای کشور از صادرات برق می‌توانست تامین شود، به خصوص در دوره تحریم‌ها و کاهش صادرات نفت این درآمدها می‌توانست کمک دولت و حاکمیت باشد.» او با اشاره به اینکه درآمدهای صادرات برق هم اکنون از سوی وزارت نیرو برای جبران کسری بودجه این وزارتخانه هزینه می‌شود، به توانمندی ایران در حوزه فنی مهندسی برق و تولید تجهیزات صنعت برق هم اشاره می‌کند و می‌گوید: «اولین نیروگاه برق بعد از سقوط صدام را به نام صدر در بغداد ایرانی‌ها ساختند؛ ایران از نظر خدمات فنی و مهندسی به خصوص در حوزه صنعت برق هیچ چیز در منطقه کم ندارد.»
صالحی با اشاره به اینکه ایران در صادرات خدمات فنی و مهندسی و تجهیزات و کالای صنعت برق

موفق بوده است، گفت: «ایران از بخش تولید تجهیزات برق مثل ژنراتور، کابل، تابلو و... گرفته تا خدمات فنی و مهندسی و انتقال انرژی یعنی در واقع از a تا z صنعت برق توانمند است و امکان و ظرفیت بسیار بالای صادراتی دارد و در این سه بخش موفق است.» این عضو هیات‌نمایندگان اتاق تهران با اشاره به اینکه زمانی رکورد صادرات خدمات فنی و مهندسی ایران به ۴ میلیارد دلار رسید و بالای ۵۰ درصد این رکورد به صنعت برق اختصاص داشت، ادامه داد: «ایران در صنعت برق خودکفاست و در زمینه صادرات صنعت برق مهم‌ترین و بزرگترین مشکل تحریم‌هاست به دلیل اینکه رابطه ایران را با بسیاری از کشورهای هدف قطع کرده یا با چالش جدی رو به رو کرده است. ما الان در کشورهای هدف صادراتی نمی‌توانیم از بانک‌ها ضمانت‌نامه بگیریم تا در مناقصات شرکت کنیم و با دیگر شرکت‌ها در آن کشورها رقابت داشته باشیم. حل این چالش‌ها به روش تهاتر امکان‌پذیر نیست، ممکن است تهاتر برای جا به جایی کالاهایی مثل سیب و پیاز ممکن باشد ولی در حوزه‌هایی مانند صادرات خدمات فنی و مهندسی اصلاً کاربردی ندارد و شدنی نیست و همین موضوع باعث شده شرکت‌های ایرانی خیلی از بازارها را از دست بدهند.»
این عضو هیات‌نمایندگان اتاق تهران با اشاره به مذاکرات وین گفت: «امیدواریم گشایش‌های خوبی در مذاکرات وین رخ دهد، اتفاقاً در روزهای گذشته خبرهای خوبی هم به گوش می‌رسد؛ اگر مذاکرات به نتیجه برسد حتماً شاهد تحولات خوبی در حوزه اقتصاد و صادرات ایران از جمله در بخش خدمات فنی و مهندسی و صنعت برق خواهیم بود.»

حضور و نفوذ کالاها و شرکت‌های ترک در این قاره بیش از گذشته هموار کند. کوشش‌های این کشور برای دردست‌گرفتن برخی پروژه‌های زیرساختی در عراق را نیز باید در همین راستا دانست.

رئیس اتاق ایران عنوان کرد: بازگشایی منطقه تجارت آزاد سوریه و اردن امضای ۲۷ یادداشت تفاهم همکاری اقتصادی میان عربستان و فرانسه و ۱۳ یادداشت تفاهم به ارزش ۳۰ میلیارد دلار میان دو کشور عربستان و عمان از دیگر نشانه‌های آشکار این رویکرد در میان کشورهای منطقه است.

وی با بیان اینکه دولت‌های منطقه اهداف بلندپروازانه‌ای برای افزایش حجم تجارت خارجی خود داشته و در این راستا اقدامات رو به رشدی انجام داده‌اند، گفت: در واقع آنها دریافته‌اند نگاه به بیرون یکی از الزامات رشد صادرات است، اما باید به این مهم نیز توجه داشت که ضرورت پیشبرد صحیح این سیاست حل‌وفصل مشکلات داخلی اقتصاد و تقویت تولید داخل است. در کنار آن باید نگاه به بیرون و استفاده از ظرفیت بازارهای منطقه را نیز در دستور کار قرار داد.

شافعی هشدار داد: اگر روند فعلی تغییر نکند و نگاه خود را عوض نکرده و به‌صورت بلندمدت برای روابط اقتصادی کشور فکری نکنیم، کشورمان بیش از گذشته ایزوله می‌شود و فرصت‌های بالقوه را از دست خواهد داد. وی درخصوص عدم‌موفقیت ایران در انعقاد موافقت‌نامه‌های تجاری، اظهار کرد: یک مورد موافقت تجارت ترجیحی با ترکیه منعقد شد، اما همه فعالان اقتصادی اعتقاد دارند این معاهده ترکمانچای اقتصادی ایران است، یعنی تنها هنر ما هم نهایتاً به این نتیجه انجامید. درباره تجارت ترجیحی با ترکیه اتاق ایران تحقیق کاملی انجام داده و برای مسوولان ارسال کرد، اما با وجود

اشاره به اهمیت تحولات اقتصادهای پیرامونی ایران از حیث حجم انبوه موافقت‌نامه‌های تجاری و توسعه روابط تجاری دوجانبه گفت: امارت را باید سردمدار موافقت‌نامه‌های تجاری دانست. توافق برای آغاز مذاکرات تجارت آزاد با گرجستان، تلاش برای ایجاد منطقه آزاد تجاری با اتحادیه اقتصادی اوراسیا و مذاکره برای موافقت‌نامه‌های موسوم به «مشارکت جامع اقتصادی» با هشت کشور هند، بریتانیا، ترکیه، کره جنوبی، اتیوپی، اندونزی، کنیا و برخی کشورهای دیگر از جمله مهم‌ترین تلاش‌های این کشور در این زمینه است.

به گفته وی، هند نیز پیشبرد سریع مذاکرات موافقت‌نامه تجارت آزاد با طیفی از کشورها را در دستور کار قرار داده است. به‌جز موافقت‌نامه تجارت آزاد با امارات، کارگروهی برای مذاکرات موافقت‌نامه تجارت آزاد با شورای همکاری خلیج فارس نیز تشکیل شده است. همزمان هند اقدامات مقدماتی برای آغاز گفت‌وگوهای مشابه با بریتانیا، استرالیا، ایالات‌متحده آمریکا و کانادا را در دستور کار قرار داده است.

شافعی با اشاره به اقدامات ترکیه در این زمینه نیز گفت: ترکیه در سال‌های اخیر کوشش فراوانی برای توسعه حضور و نفوذ تجاری در کشورهای پیرامونی و حتی فراتر از آن صورت داده است. ترکیه و جمهوری آذربایجان هدف بلندپروازانه افزایش روابط تجاری به ۱۵ میلیارد دلار در ۲۰۲۳ را مدنظر قرار داده‌اند. ترکیه بعد از بریتانیا دومین سرمایه‌گذار خارجی در جمهوری آذربایجان محسوب می‌شود. این کشور همچنین هدف افزایش تجارت خود با کشورهای آفریقایی به ۷۵ میلیارد دلار تا سال ۲۰۲۳ را مطرح کرده و می‌کوشد با پاسخگویی به نیازهای امنیتی کشورهای آفریقایی راه را برای گسترش



بخش خصوصی بررسی کرد؛ جاماندگی ایران از رالی روابط تجاری دوجانبه در منطقه

جاماندگی ایران از رالی تجارت

راه‌گريز از اقتصاد ايزوله

دنیای اقتصاد: فعالان اقتصادی با بررسی روند رو به رشد توسعه روابط تجاری دوجانبه در منطقه، نسبت به غفلت ایران از این موضوع هشدار دادند. به اعتقاد آنها، توجه به تحولات اقتصادهای پیرامونی ایران از حیث حجم انبوه موافقت‌نامه‌های تجاری اهمیت دارد و اگر به‌صورت بلندمدت برای توسعه روابط اقتصادی فکری نکنیم، بیش از گذشته ایزوله می‌شویم و فرصت‌های بالقوه نیز از دست خواهد رفت.

خوبی در امضای موافقت‌نامه‌های تجاری نداشته است. موافقت‌نامه تجارت ترجیحی با ترکیه نخستین معاهده‌ای بود که به اجرا درآمد، اما بخش خصوصی نسبت به این موافقت‌نامه روی خوش نشان نداد. علاوه‌بر این حضور در اوراسیا در دستور کار دولت قرار گرفت که در دوره شیوع کرونا، تجارت با این منطقه نیز تحت‌تاثیر قرار گرفت، اما مذاکرات برای موافقت‌نامه تجارت آزاد با اوراسیا در حال انجام است. این در حالی است که در منطقه شاهد رقابت کشورها برای انعقاد و عملیاتی‌کردن توافق‌نامه‌های تجاری هستیم، اما ایران از این قافله عقب‌مانده است.

توسعه روابط تجاری دوجانبه در منطقه

غلامحسین شافعی، رئیس اتاق بازرگانی ایران با

راه‌گريز از انزوای اقتصادی چیست؟ بی‌عملی متولیان تجارت کشور در امضای موافقت‌نامه‌های تجارت آزاد و ترجیحی این هشدار را می‌دهد که با توجه به استقبال سایر کشورهای منطقه و جهان به انعقاد چنین موافقت‌نامه‌هایی، ایران در انزوا قرار گیرد و به نوعی ایزوله شود. این هشدار از سوی رئیس اتاق ایران در جدیدترین نشست هیات نمایندگان این پارلمان، عنوان شده است. برآیند گفته‌های او نشان می‌دهد که اگر ایران به سمت پیوستن به موافقت‌نامه‌های تجاری حرکت نکند و مسائل اقتصادی را بر مسائل سیاسی ارجح ندادند، به یک کشور ایزوله تبدیل خواهد شد.

این موضوع در حالی از سوی غلامحسین شافعی مورد تأکید قرار گرفته که ایران تاکنون کارنامه

برد - برد ایران و روسیه در گرو تقویت دیپلماسی انرژی

با توجه به اهمیت بالای انرژی برای دو کشور ایران و روسیه، تقویت دیپلماسی انرژی دو کشور در سه زمینه مختلف، می‌تواند زمینه‌ساز رشد و امنیت اقتصادی و به طور کلی شکل‌گیری یک بازی برد-برد باشد.



به گزارش خبرنگار مهر، از آنجا که انرژی یکی از مهمترین مؤلفه‌های قدرت و پیشرفت اقتصادی برای تمام کشورها است. از همین رو دیپلماسی انرژی را می‌توان یکی از مهمترین ابعاد دیپلماسی دانست که البته همیشه پیچیده‌تر و فراتر از سایر معاملات تجاری و اقتصادی بوده است. در واقع به علت طولانی مدت بودن اکثر قراردادهای بین‌المللی انرژی، امضای آنها به معنی گره زدن امنیت انرژی دو کشور است و از همین رو عموماً این قراردادها در سطحی بالاتر از وزیر و سطوح اقتصادی پیگیری می‌شود.

از همین رو اهتمام به بحث انرژی در تعاملات سیاسی با کشور روسیه که یکی از بزرگترین عرضه کنندگان انرژی در دنیا است اهمیت دو چندانی می‌یابد. در واقع اگر طبق برخی تعاریف، اقتصاد کشورهای مختلف را به سه دسته سرمایه‌محور،

کارگرمحور و انرژی‌محور تقسیم‌بندی کنیم، روسیه در صدر کشورهای انرژی‌محور قرار می‌گیرد. همچنین با بررسی رفتار خارجی روسیه در قبال محیط‌های مختلف سیاست خارجی، می‌توان تشخیص داد که دیپلماسی انرژی نقش بارزی در سیاست‌ها و رویکردهای روسیه دارد.

سال‌های گذشته روسیه به دلایل مختلفی وابستگی صادرات خود را به انرژی کمی کمتر کرده و به حدود ۴۰ درصد رسانده، ولی در سال‌های گذشته دو سوم صادرات روسیه را گاز و نفت تشکیل می‌داد و یک چهارم تولید ناخالص ملی آن از بخش انرژی حاصل می‌شد. بر اساس آمار شرکت بریتیش پترولیوم که در ماه ژوئن ۲۰۱۷ منتشر شد، روسیه پیش‌تاز بازار انرژی از لحاظ صادرات بوده است.

با این حال باید توجه داشت رویکرد و جهت‌گیری سیاست انرژی روسیه در بازارهای مختلف متفاوت است. درحالی‌که مسکو نسبت به شرق آسیا رویکرد نسبتاً منعطف‌تری دارد و به دنبال توسعه هرچه بیشتر شبکه‌های انتقال انرژی به کشورهای این منطقه است، ولی در قبال اروپا همچنان سیاست استفاده اهرمی از زیرساخت‌های خط لوله گاز استفاده می‌کند.

از طرفی با روی کار آمدن دولت بایدن تحریم‌های آمریکا علیه روسیه تشدید شده است. در روزهای گذشته دموکرات‌های مجلس سنای آمریکا برای اولین بار از طرحی برای اعمال تحریم‌های گسترده علیه مقامات ارشد دولتی و نظامی روسیه، از جمله «ولادیمیر پوتین» رئیس‌جمهور این کشور رونمایی کردند. طرحی که واکنش تند مقامات روسی را در پی داشت. یکی از دلایل اصلی این تحریم‌ها عملیاتی نشدن خط لوله انتقال گاز روسیه به آلمان موسوم به «نورد استریم ۲» است.

با در نظر گرفتن تمام شرایط و با توجه به اینکه در روزهای گذشته و با نزدیک شدن سفر ریاست جمهوری به روسیه، موضوع تمدید قرارداد ۲۰ ساله ایران و روسیه داغ شده است، تدوین یک برنامه جامع برای یک همکاری استراتژیک و بلندمدت در حوزه انرژی به شدت حائز اهمیت است.

در این سال‌ها مسکو به‌طور دائم قصد خود را برای توسعه همکاری‌های اقتصادی با تهران با وجود تحریم‌های واشنگتن اعلام کرده است. ولی در واقعیت گردش تجارت دوجانبه در سطح متوسط باقی مانده است. سهم ایران در تجارت خارجی روسیه در سال ۲۰۱۸ تنها ۲ درصد بوده و این موضوع سبب شده است که ایران در فهرست شرکای تجاری خارجی روسیه در رتبه ۵۰ قرار گیرد. این در حالی است که ایران در سال ۲۰۱۷، چهل‌وهشتمین شریک تجاری روسیه بوده است.

در این زمینه عمده همکاری‌های ایران و روسیه را می‌توان به ۳ دسته تقسیم کرد که در ادامه بیان می‌شود:

۱) تعامل در بازارهای صادراتی نفت و گاز

برخی تصور می‌کنند که ایران و روسیه به دلیل رقابتی که در بازارهای گازی داشته‌اند نمی‌توانند تعامل مناسبی با هم داشته باشند. این تصور از آنجایی شکل می‌گیرد که بازار هدف ایران را اروپا در نظر می‌گیرد و به علت عدم استقبال روسیه از ورود ایران به این بازار، تعامل دو کشور را غیر ممکن می‌داند.

جواد سلیمان پور، کارشناس انرژی در این باره گفت: با وجود اینکه میان ایران و روسیه از قدیم رقابتی وجود داشته است ولی با توجه به اینکه هر دو کشور عرضه کننده انرژی هستند و تجربه موفقی در افزایش همکاری‌ها دارند، می‌توانند همکاری‌های

سازنده‌ای را شکل دهند؛ مثل همکاری که روسیه با کشورهای عضو اوپک پلاس شکل داده است. البته رقابتی هم که گفته می‌شود هم با توجه به فاصله دو کشور و حضور کم رنگ ایران در بازار ارمنستان و عدم حضور ایران در اروپا ممانعتی برای این همکاری‌ها ایجاد نمی‌کند.

وی افزود: همکاری ما با روسیه در حوزه گاز باید به نوعی تقسیم بازار باشد. عرضه کنندگان بازار گاز محدود هستند و مثل بازار نفت متنوع نیستند. در واقع می‌توان گفت تنها کشورهای آمریکا، استرالیا، قطر، روسیه، ترکمنستان و ایران از صادرکنندگان گاز هستند و باقی کشورها به جز تأمین گاز برای خودشان نتوانستند حضور جدی در بازارها داشته باشند. این باعث می‌شود اگر این کشورها همکاری کنند منافعشان بیشتر شود، مثل اوپک که در بازار نفت دست برتری را داشت. هرچند از میان این کشورها استرالیا قطر به GECF نیوستند و اگر این اتفاق بیافتد می‌توان شاهد اتفاقاتی مثل دوران طلایی اوپک را شاهد بود.

وی افزود: باید شناخت دقیقی از نقاط مورد توجه روسیه پیدا کنیم و پیشنهادهای راهبردی بدهیم. به طور مثال بازار گاز اروپا برای روسیه اهمیت قابل توجهی دارد و حضور ما هم طبیعتاً منافی خواهد داشت ولی این رقابت به نفع دو کشور نخواهد بود و بیشتر برای طرف غربی منفعت خواهد داشت.

این کارشناس انرژی تصریح کرد: می‌توانیم بگوییم که ما به بازار گاز اروپا ورود نمی‌کنیم و از آن طرف روسیه هم مزایایی برای ما ایجاد کند، مثلاً با سرمایه‌گذاری و تعاملات سیاسی و تکنولوژی مسیر بازار هند و پاکستان را برای ما تسهیل کند. همچنین یک مشکلی که ما برای صادرات گاز به عمان داریم احداث لوله در آب‌های عمیق است که



۴۲۲ میلیارد ریال، ارزش کل معامله‌های شرکت‌های توزیع برق

بر اساس گزارش تهیه شده در معاونت بازار برق شرکت مدیریت شبکه برق ایران، حجم معامله‌های شرکت‌های توزیع برق در بورس انرژی از ابتدای مهر تا ۲۵ دی، ۷۸۴ میلیون کیلووات ساعت اعلام شد.

۴۲۲ میلیارد ریال، ارزش کل معامله‌های شرکت‌های توزیع برقیه گزارش خیرگزاری صدا و سیما به نقل از روابط عمومی شرکت مدیریت شبکه برق ایران، در این گزارش ارزش کل معامله‌های انجام شده از سوی این شرکت‌ها ۴۲۲ میلیارد ریال و مانده حساب ۷۷ میلیارد ریال برآورده شده است. بر این اساس، قیمت متوسط برق در بورس انرژی ۵۳۸ ریال بر کیلووات ساعت ذکر شده است.

دوره آموزشی جامع داوری ۲۸ دی‌ماه برگزار می‌شود

موسسه آموزشی و پژوهشی اتاق ایران، دوره آموزشی جامع داوری را ۲۸م دی‌ماه برگزار می‌کند. این دوره آموزشی یک‌روزه خواهد بود.

موسسه آموزشی و پژوهشی اتاق ایران با همکاری مرکز علمی-کاربردی اتاق ایران و شورای عالی وکلای قوه قضاییه دوره آموزشی جامع داوری برگزار می‌کند.

این دوره آموزشی آنلاین روز بیست‌وهشتم دی‌ماه راس ساعت ۱۳ برگزار خواهد شد.

سرفصل‌های دوره آموزشی الزامات داوری، مزایای داوری‌های بین‌المللی، تحلیل داوری بین‌المللی با بررسی چند دعوی موردی و مهمترین مراجع داوری بین‌المللی است.

در این دوره آموزشی حسین میرمحمد صادقی، خاور قریشی، آنتونی ویلسون و کاترینا نیکل سخنرانی می‌کنند.

علاقمندان برای هماهنگی بیشتر با شماره تلفن‌های ۰۵۳۴-۸۸۸۱۰۵۳۴ و ۰۴۰۴-۸۸۸۱۴۰۴-۲ تماس بگیرند. همچنین برای ثبت‌نام از اینجا اقدام کنند.

در این نشست که سی‌امین نشست ماهانه در این دوره هیات نمایندگان اتاق تهران است، ابتدا فرزین فردیس، علی نقیب و هروییک یاریجانیان، به عنوان سخنرانان پیش از دستور صحبت خواهند کرد و در ادامه مسعود خوانساری، رئیس اتاق تهران، سخنان خود در رابطه با شرایط و رخدادهای روز اقتصاد کشور را بیان می‌کند. هم‌چنین مریم خزاعی، معاون بررسی‌های اقتصادی اتاق تهران، نیز گزارشی یک‌ماهه از روند شاخص‌های کلان و متغیرهای مهم اقتصادی ایران و جهان ارائه می‌کند.

این نشست با ارائه گزارشی از سوی وحید تقی‌خانی، مدیرعامل موسسه آموزش و توسعه منابع انسانی اتاق بازرگانی تهران پیگیری می‌شود و در ادامه محمدرضا نجفی‌منش، رئیس کمیسیون بهبود محیط کسب‌وکار و رفع موانع تولید از عملکرد کمیسیون گزارشی ارائه می‌کند.

دستور اصلی این نشست بحث و تبادل نظر در خصوص اهمیت تعامل سیاسی و اقتصادی ایران با چین به بهانه استارت اجرایی شدن تفاهم‌نامه ۲۵ ساله با این کشور است. در این بخش علاءالدین بروجردی، نماینده سابق مجلس شورای اسلامی و رئیس انجمن دوستی ایران و چین در جمع نمایندگان بخش خصوصی حاضر خواهد شد.

بخش پایانی نشست سی‌ام هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران، ارائه گزارشس توسط علی زواشکیانی از برنامه‌های مدرسه کسب‌وکار اتاق تهران (تکاپو) است.

نشست بیست‌ونهم هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران از ساعت ۷:۰۰ صبح سه‌شنبه ۳۰ تیر ماه در طبقه هشتم اتاق به صورت نیمه‌حضور و مجازی برگزار می‌شود و از طریق کانال آپارات و اینستاگرام اتاق تهران نیز به صورت مستقیم پخش می‌شود.



سی‌امین نشست هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران سه‌شنبه ۲۸ دی‌ماه برگزار می‌شود

نگاه بخش خصوصی به توافق ۲۵ ساله با چین

اعضای هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران، در سی‌امین نشست خود که ساعت ۷ صبح سه‌شنبه ۲۸ دی‌ماه ۱۴۰۰ برگزار می‌شود، علاوه بر مرور مهمترین رویدادهای اقتصادی کشور و اتاق تهران در یک ماه گذشته، با حضور رئیس انجمن دوستی ایران و چین، مساله تفاهم‌نامه ۲۵ ساله دو کشور را مورد نقد و بررسی قرار می‌دهند.

نشست دی‌ماه هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران برابر معمول همیشه، ساعت ۷ صبح آخرین سه‌شنبه ماه، یعنی ۲۸ دی‌ماه با حضور نمایندگان بخش خصوصی و دولتی برگزار می‌شود. این نشست به صورت زنده و مستقیم از طریق سایت اتاق تهران (کانال آپارات) و صفحه رسمی اینستاگرام اتاق برای اعضا، فعالان اقتصادی و علاق‌مندان پخش می‌شود.

وی ادامه داد: حضور نمایندگان پارلمان دو کشور در این نشست مغتنم است. امیدواریم با اهتمام آن‌ها قوانین مورد نیاز برای توسعه همکاری دو کشور به تصویب برسد و در آینده سطح همکاری‌ها متفاوت از امروز باشد.

مشکلات سرمایه‌گذاری در عراق رفع شود

در ادامه این نشست غلامحسین شافعی در پاسخ به عکاب حسین گفت: همان‌طور که به‌درستی اشاره کردید پایداری روابط اقتصادی صرفاً با مبادله تجاری نیست و سرمایه‌گذاری بلندمدت پایداری ایجاد می‌کند. این را همه فعالان اقتصادی مدنظر دارند. در اینکه عراق نیازمند بازسازی، توسعه صنعتی و افزایش سطح اشتغال و رفاه است، تردیدی نیست اما هر نوع روابط اقتصادی دوطرفه نیازمند تأمین منافع مشروع دو طرف است اگر این منافع شناخته شود، توسعه روابط اتفاق می‌افتد.

رئیس اتاق ایران ادامه داد: در سال‌های گذشته ۳ میلیارد دلار در عراق سرمایه‌گذاری کرده‌ایم اما به مشکلاتی برخورد کرده‌ایم که در تداوم سرمایه‌گذاری تأثیرگذار بوده است. باید مسائل و موانع را بررسی و برطرف کنیم. در این صورت توسعه همکاری صنعتی خودبه‌خود اتفاق می‌افتد.

آماده ایجاد شهرک صنعتی مشترک هستیم

در ادامه محمدرضا پورابراهیمی، رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی با اشاره به پیوندهای عمیق ایران و عراق از ضرورت توسعه همکاری‌های اقتصادی سخن گفت: جلسات متعددی با فعالان اقتصادی داشته‌ام، بخشی از آن‌ها که در عراق کار می‌کنند از مشکلاتی که در اجرا داشته‌اند صحبت کرده‌اند. هم بخش خصوصی و هم دولت معتقد هستند که باید این مشکلات در عراق برطرف شود تا ورود سرمایه‌گذاران در موارد

فعالیت اقتصادی واقعی بین دو کشور اتفاق نیفتاده است.

فعالیت تجاری وجود دارد اما فعالیتی که شامل بخش صنعت بشود هنوز رقم نخورده است. جلسات زیادی برگزار کردیم، نمایندگانی از استان‌های هم‌جوار انتخاب شدند و پیشنهادهایی در جلسات مشترک مطرح شده است. در زمینه صنعت فعالیت‌های فردی از طرف ایرانی‌ها را شاهد بوده‌ایم و موفق شده‌اند اما نیاز است که این موضوع به یک جریان تبدیل شود.

وی ادامه داد: کارخانه‌های زیادی در ایران برای بازار عراق تولید می‌کنند اما هیچ‌گاه اینجا کارخانه احداث نکرده‌اند. در یک دیدار که در دانشگاه تهران بود به فرصت‌های صنعتی اشاره کردیم اما همکاری‌ها هنوز به بخش صنعت سرایت نکرده است. عکاب حسین افزود: زمینه روابط اقتصادی دو کشور سابقه ۱۸ ساله دارد اما اراده کافی برای سرمایه‌گذاری صنعتی از سوی ایران وجود ندارد و روابط در سطح تجارت باقی‌مانده است. نیاز هست اتاق مشترکی در حوزه صنعت داشته باشیم تا موانع این همکاری را بررسی کنند. من کارخانه‌هایی را در ایران دیده‌ام که متوقف شده‌اند. این کارخانه‌ها می‌توانند در عراق فعال شوند.

رئیس اتاق صنایع عراق گفت: در زمینه تأمین مواد اولیه آماده همکاری هستیم همچنین ۶ شهرک صنعتی در عراق داریم که فرصت‌های سرمایه‌گذاری در آن فراهم است. پیشنهادهای زیادی از کشورهای مختلف دادیم. در حال حاضر با اردن در حال همکاری هستیم. علاقه داریم این همکاری با ایران شکل بگیرد و شهرک صنعتی مشترکی با ایران داشته باشیم. آماده هستیم تا بازسازی و توسعه عراق را با کمک ایران دنبال کنیم.



در نشست هیات اقتصادی ایران در فدراسیون صنایع عراق مطرح شد

موانع سرمایه‌گذاری در عراق، اجازه توسعه روابط را نمی‌دهد
شافعی، رئیس اتاق ایران در نشست با فعالان اقتصادی عراق گفت: برای تداوم سرمایه‌گذاری باید موانع را برطرف کنیم؛ در این صورت توسعه همکاری صنعتی خودبه‌خود اتفاق می‌افتد.

غلامحسین شافعی در این نشست، توسعه روابط اقتصادی دو کشور را ضروری دانست و گفت: کشور عراق برای ما فراتر از یک شریک تجاری است و پیوندهای دو کشور به قدری عمیق است که نیاز داریم در بخش‌های اقتصادی پیشرفت‌های بیشتری را رقم بزنیم.

رئیس هیات تجاری ایران در این سفر تأکید کرد: در این سفر از پشتیبانی ۴ نماینده مجلس ایران، ریاست اتاق مشترک ایران و عراق و منتخبی از فعالان اقتصادی ایران برخورداریم و این انتظار می‌رود که با مذاکرات تخصصی بتوانیم سرفصل جدیدی در روابط اقتصادی دو کشور رقم بزنیم.

پیشرفت در بخش صنعت اندک است

در ادامه این نشست عادل عکاب حسین رئیس فدراسیون صنایع عراق ضمن خوشامدگویی به هیات ایرانی گفت: باید اعتراف کنیم که هنوز

هیات تجاری اتاق ایران به سرپرستی غلامحسین شافعی رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران شب گذشته وارد عراق شد و در شهر نجف مورد استقبال رئیس اتاق این شهر و سرکنسول ایران در نجف قرار گرفت.

صبح امروز هیات تجاری اتاق ایران با حضور در فدراسیون صنایع عراق نشست مشترکی با فعالان صنعتی این کشور برگزار کردند.

در این نشست ابتهسام هاشم الهلالی، نماینده پارلمان عراق، عادل عکاب حسین رئیس فدراسیون صنایع عراق و تعدادی از فعالان صنعتی این کشور میزبان غلامحسین شافعی رئیس اتاق ایران، محمدرضا پورابراهیمی رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس، یحیی آل اسحاق رئیس اتاق مشترک بازرگانی ایران و عراق و همچنین تعدادی از فعالان اقتصادی ایران بودند.

تردید بخش خصوصی در تحقق بودجه ۱۴۰۱

دنیای اقتصاد : نمایندگان بخش خصوصی در جلسه اخیر کمیسیون بازار پول و سرمایه اتاق بازرگانی تهران، لایحه بودجه سال آینده را مورد واكوی قرار دادند و گفتند که مسائل مهمی همچون افزایش مالیات‌ها، نامشخص بودن رویکرد بودجه به جذب سرمایه‌گذاری، چند و چون واگذاری دارایی‌های دولت، تامین مالی خارجی و فاینانس و همچنین واگذاری معادن در لایحه بودجه ۱۴۰۱ باید در نشست‌های نمایندگان مردم در مجلس مورد توجه قرار گیرند.

به گزارش اتاق تهران، در ابتدای این جلسه، مشاور عالی رئیس اتاق تهران با ارائه گزارشی به تبیین ابعاد این لایحه پرداخت. ابراهیم بهادرانی با اشاره به اهداف مندرج در لایحه بودجه سال ۱۴۰۱ مبنی بر رشد اقتصادی ۸ درصد با تمرکز بر ارتقای بهره‌وری، تسهیل فضای کسب و کار، توسعه صادرات و ایجاد ثبات اقتصادی و همچنین اهدافی همچون عدالت‌محوری و مبارزه با فساد، تغییر ساختار بودجه و تامین مالی اقتصاد، گفت: بر اساس آنچه در این لایحه قید شده، قرار است ۳/۵ درصد از رشد اقتصادی ۸ درصدی، از محل افزایش بهره‌وری و ۴/۵ درصد از افزایش سرمایه‌گذاری محقق شود. این در حالی است که میانگین حسابی بهره‌وری طی ۹ سال اخیر معادل منفی ۱/۷ درصد و میانگین سرمایه‌گذاری طی این مدت منفی ۵/۹۷ درصد بوده است.

او افزود: پیشنهاد ما این است که سناریوهای مختلف بر اساس واقعیت به صورت خوش‌بینانه،

واقع‌بینانه و بدبینانه برای رشد اقتصادی در نظر گرفته شود تا از هدررفتن منابع جلوگیری به عمل آید.

بهادرانی با اشاره به رشد بی‌رویه سقف بودجه اظهار کرد: بودجه عمومی دولتی معمولاً با دو سقف برآورد می‌شود که برای این ردیف در سال ۱۴۰۰ دو سقف ۹۳۸ هزار میلیارد تومان و ۱۲۷۸ هزار میلیارد تومان تعیین شده بود. در واقع، برابر بند «ب» ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ مبلغ قابل ابلاغ برای سال ۱۴۰۰ معادل ۹۳۸ همت است و ۳۴۰ همت باقی‌مانده به شرط اطمینان از تحقق منابع در ۶ ماه دوم سال، قابل ابلاغ است که محقق نشده است. اکنون در لایحه بودجه سال ۱۴۰۱ رقم ۱۲۷۸ هزار میلیارد تومان مبنای قرار گرفته است. در صورتی که رقم بودجه را با رقم ۹۳۸ همت مقایسه کنیم، ۴۶ درصد رشد کرده است که قابل توجیه نیست. مشاور عالی رئیس اتاق تهران در ادامه به منابع درآمدی دولت در این لایحه اشاره کرد و گفت: از کل منابع پایدار، ۴/۴ درصد از طریق درآمد پایدار نظیر مالیات و سود حاصل از مالکیت دولت تامین می‌شود و ۵۱/۶ درصد آن از طریق فروش نفت، استقراض از صندوق توسعه ملی، فروش اوراق، فروش شرکت‌های دولتی و فروش اموال منقول و غیرمنقول تامین خواهد شد.

بهادرانی در ادامه، با اشاره به اینکه درآمدهای مالیاتی از ۳۲۵ هزار میلیارد تومان در سال ۱۴۰۰ به ۵۲۷ هزار میلیارد تومان در سال ۱۴۰۱ افزایش یافته است، توضیح داد: با توجه به عملکرد ۱۳۹ روزه سال جاری، معادل ۷۵/۷ درصد رقم مصوب سال قبل تحقق یافته است. بر این اساس، با توجه به عملکرد سال جاری، باید بیش از ۸۰ درصد مالیات وصول شود که در شرایط رکودی، کرونا و تحریم

تحقق این امر بسیار بعید به نظر می‌رسد. وی تصریح کرد: مالیات اشخاص حقوقی غیردولتی در لایحه نسبت به قانون بودجه ۱۴۰۰ حدود ۲/۵ برابر شده و گفته شده که علت رشد زیاد این بخش، اخذ مالیات از سپرده شرکت‌های بزرگ است. این مساله سبب می‌شود که شرکت‌ها از سپرده‌گذاری اجتناب کنند.

بهادرانی همچنین به حذف معافیت مالیات ارزش‌افزوده مناطق آزاد تجاری و صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی اشاره و اظهار کرد: با توجه به اینکه در قانون مناطق آزاد مالیات بخشیده شده است، از بین بردن معافیت سرمایه‌گذاران در قانون بودجه منطقی به نظر نمی‌رسد.

به گفته مشاور عالی رئیس اتاق تهران، رسیدن وابستگی به درآمدهای نفتی به بیشترین میزان طی ۱۰ سال اخیر از دیگر نکات این لایحه است. او در این باره توضیح داد: کاهش قابل توجه منابع واگذاری شرکت‌ها، نشان‌دهنده ادامه تمایل تداوم تملک دولت بر آنهاست؛ در حالی که مضرات مدیریت دولتی بر کسی پوشیده نیست. در عین حال، استفاده حدود چهاربرابری از صندوق توسعه ملی، در شرایطی که درآمد ناشی از صدور نفت به صورت غیرواقعی برآورد شده است، باعث کاهش بیشتر منابع سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و ناکارآمد شدن صندوق توسعه ملی خواهد شد و این صندوق را به سرنوشت حساب ذخیره ارزی دچار خواهد کرد. بهادرانی بیان کرد: در صورت عدم‌تامین منابع صادرات نفت و منابع واگذاری شرکت‌ها، کسری بودجه از طریق صدور اوراق با رقم پیشنهادی ۸۸ هزار میلیارد تومان تامین خواهد شد که این امر، میزان بدهی دولت را افزایش می‌دهد. وی با اشاره به اینکه در سال آینده، مبلغ

زیادی از فروش اوراق به مصرف هزینه‌های جاری اختصاص خواهد یافت، گفت: این نگرانی وجود دارد که دولت در سال‌های آینده با مساله قفل‌شدگی بودجه مواجه شود. مشاور عالی رئیس اتاق تهران همچنین به دادن مجوز قانونی به شرکت‌های دولتی برای تامین کسری خود از طریق منابع بانکی اشاره و تصریح کرد: این مساله به افزایش پایه پولی و تورم دامن خواهد زد. بهادرانی در ادامه پیشنهادهایی برای بهبود ساختار لایحه بودجه ۱۴۰۱ ارائه کرد.

فشارهای بودجه ۱۴۰۱ بر کسب‌وکارها

در ادامه این جلسه، سایر اعضای کمیسیون به ارائه دیدگاه‌ها و نظرات خود پرداختند و پس از آن فریال مستوفی، رئیس کمیسیون بازار پول و سرمایه اتاق تهران به طرح پرسش‌هایی در مورد این لایحه پرداخت که دولت و سیاستگذار باید به آن پاسخ دهند. مستوفی این مساله را مطرح کرد که آیا افزایش در نظر گرفته‌شده برای درآمدهای مالیاتی دولت معادل حدود ۶۰ درصد، باعث فشار آمدن بر طبقات متوسط و کسب‌وکارها می‌شود یا این درآمدها از محل جلوگیری از فرار مالیاتی بخش‌های غیرشفاف تامین خواهد شد. وی همچنین پرسشی در مورد برنامه دولت برای کاهش هزینه‌های جاری با هدف کاهش کسری بودجه و در ادامه آن مهار تورم مطرح کرد.

رئیس کمیسیون بازار پول و سرمایه اتاق تهران با بیان اینکه «یکی از بزرگ‌ترین کاستی‌های دهه ۹۰ در اقتصاد ایران، موضوع سرمایه‌گذاری بوده است»، این مساله را مطرح کرد که نگاه لایحه بودجه ۱۴۰۱ به مقوله سرمایه‌گذاری چیست و راهکارهای تقویت تشکیل سرمایه در این لایحه چگونه دیده شده است.

بر مبنای داده‌های وزارت صنعت، معدن و تجارت بررسی شد

کارنامه دو ثلث تامین مالی تولید

دنیای اقتصاد: نمرات تامین مالی تولید تا پایان آبان ۱۴۰۰ منتشر شد. بنگاه‌های تولیدکننده در این مدت نسبت به مدت مشابه سال قبل از شبکه بانکی تسهیلات بیشتری دریافت کرده‌اند، اما به دلیل صرف عمده این منابع برای سرمایه در گردش که حدود ۷۹ درصد کل تسهیلات را تشکیل می‌دهد، مساله تقویت بنیه تولید و رشد تشکیل سرمایه در بخش صنعت به فراموشی سپرده شده است.



منتهی به آبان ۱۴۰۰ با رشد ۶۵ درصدی، به واحدهای اقتصادی سراسر کشور ۱۷۲۷ هزار میلیارد تومان تسهیلات تزریق شده است. اعطای وام به کسب‌وکارها در سال جاری در حالی رشد چشمگیری داشته که سال گذشته تا پایان هشت‌ماه منتهی به آبان ۱۳۹۹ در مجموع ۱۰۴۳ هزار میلیارد تومان وام به همه بخش‌های اقتصاد پرداخت شده بود. مرور کارنامه شبکه بانکی در سال جاری نشان می‌دهد، تا پایان آبان‌ماه ۱۴۰۰ بیش از ۵۱۵ هزار میلیارد تومان تسهیلات به بنگاه‌های دو بخش صنعت و معدن اعطا شده که گویای سهم ۹/۲۹ درصدی تولید از وام‌های بانکی است. این عدد در حالی رشد ۶۹ درصدی را نسبت به مدت مشابه سال گذشته تجربه کرده است که در هشت‌ماه منتهی به آبان ۱۳۹۹ در مجموع ۳۰۴ هزار میلیارد تومان تسهیلات به تولیدکنندگان دو بخش صنعت و معدن پرداخت شده بود؛ عددی که از سهم ۲۹ درصدی بخش تولید از کل تسهیلات پرداختی شبه‌بانکی حکایت دارد.

یکی از نکات جالب درباره سهم بخش تولید از وام‌های بانکی، میزان سرمایه در گردش است. ارقامی که وزارت صمت اعلام کرده است نشان می‌دهد، از کل ۵۱۵ هزار میلیارد تومان، بیش از ۷۸ درصد یا معادل ۴۰۶ هزار میلیارد تومان سهم سرمایه در گردش بوده که گویای رشد شتابان

نیاز بنگاه‌های اقتصادی به تسهیلات بر اثر افزایش شدید نرخ تورم و تشدید نوسانات ارزی است؛ موضوعی که اثر خود را روی بهای مواد اولیه، هزینه نیروی انسانی و هزینه‌های دیگر بنگاه گذاشته و نیاز فعالان اقتصادی به وجوه نقد را تشدید می‌کند. صحت این وضعیت وقتی مشخص می‌شود که آمار هشت‌ماه ۹۹ از تزریق حدود ۲۲۷ هزار میلیارد تومان تسهیلات به بخش‌های صنعت و معدن حکایت دارد؛ عددی که از سهم حدود ۷۴ درصدی سرمایه در گردش از کل تسهیلات تزریق‌شده به بخش تولید خیر می‌دهد.

بررسی بیشتر اعداد دو گزارش وزارت صمت و بانک مرکزی در سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۳۹۹ نشان می‌دهد، از کل تسهیلات تزریق‌شده به بخش‌های صنعت و معدن، تنها ۹۸ هزار میلیارد تومان سهم تشکیل سرمایه بوده است.

به این ترتیب کمتر از ۲۰ درصد کل تسهیلات پرداختی به صنعت و معدن راهی یکی از دو بخش توسعه و ایجاد در واحدهای صنعتی شده و بنیه صنعت را تقویت کرده است. این عدد سال گذشته تا پایان آبان ۱۳۹۹ بیش از ۶۹ هزار میلیارد تومان بود که ۲۷ درصد کل تسهیلات پرداختی به بخش صنعت و معدن را شامل می‌شد. به این ترتیب می‌توان نتیجه گرفت، به‌رغم افزایش تزریق پول به صنعت در هشت‌ماه منتهی به آبان ۱۴۰۰، روند تقویت پایه‌های تولید از مجرای تشکیل سرمایه رشد چندانی نداشته و حتی با کاهش سهم روبه‌رو شده است؛ موضوعی که با اهداف دولت سیزدهم در زمینه دستیابی به رشد ۸ درصدی کل اقتصاد و بهبود ۱۲ درصدی ارزش‌افزوده صنعت در سال ۱۴۰۱ در تناقض است و تغییر سیاست‌های اقتصادی در راستای تقویت تشکیل سرمایه به‌ویژه

از ناحیه ماشین‌آلات تولید را یادآور می‌شود. براین مبنا نرخ رشد پرداخت تسهیلات به بخش صنعت و معدن از نرخ رشد تورم پیشی گرفته؛ اما عمده این منابع به‌جای بهبود افق بلندمدت صنعت و معدن، صرف رفع نیازهای روزمره تولید شده است. بنابراین سیاستگذار لازم است در صورتی که تعهدی در قبال رشد بخش صنعت دارد، با توجه به وضعیت تورم و رشد نرخ ارز، به رشد میزان پرداخت تسهیلات به بخش صنعت و معدن با هدف تقویت تشکیل سرمایه و ماشین‌آلات اهتمام ورزد. بخشی از این اهتمام، در قالب دو سیاست تامین مالی با عناوین «طرح تبصره ۱۸» و «تسهیلات رونق تولید» طی سال‌های اخیر اجرایی شده است؛ هرچند این دو طرح در مجموع حجم قابل توجهی نداشته‌اند و ابعاد سالانه پوشش آنها به زحمت به ۱۴ هزار میلیارد تومان می‌رسد که کمتر از ۳ درصد کل تسهیلات تزریق‌شده از شبکه بانکی به بخش‌های صنعت و معدن است. مرور جزئیات این دو طرح نشان می‌دهد، بخش اعظم درخواست‌های فعالان تولید به بنیان این طرح امکان پاسخگویی نیافته است.

میزان پاسخگویی به تقاضای فعالان تولید در «تسهیلات رونق تولید» از نظر حجم تسهیلات ۳۱ درصد و از نظر تعداد درخواست‌ها ۴۷ درصد بوده است. به طور دقیق‌تر در بخش تسهیلات رونق تولید در مجموع طی هشت‌ماه منتهی به آبان ۱۴۰۰ حدود ۱۱ هزار و ۳۹۲ میلیارد تومان تسهیلات در قالب ۳ هزار و ۳۹ فقره وام پرداخت شده است که از این میان، استان‌های البرز، سمنان، خراسان‌رضوی، زنجان و قم بیشترین سهم را به خود اختصاص داده‌اند. استان البرز با بیش از ۱۳۶۲ میلیارد تومان تسهیلات دریافت‌شده، به‌تنهایی ۱۲ درصد کل تسهیلات طرح رونق تولید

اهمیت تعیین «چرایی» سازمان برای ایجاد تفاوت مثبت در جهان

پنج گام تا تعریف هدف سازمانی

این روزها بسیاری از رهبران شرکت‌ها معتقدند که هدف بزرگ‌تر سازمانشان، صرفاً افزایش ارزش سهام نیست، بلکه ایجاد یک تفاوت مثبت در جهان است. به همین علت، تعریف «چرایی سازمان» و حصول اطمینان از اینکه همه تصمیمات و عملیات‌ها بر این اساس پیش می‌رود تبدیل به سنگ بنای کسب و کارها شده است. اما سوال اینجاست که چطور هدف سازمان خود را پیدا کنیم؟

در کارکنان، سهولت دگرگونی سازمان و افزایش وفاداری مشتری می‌شود. اغلب مدیران درک می‌کنند که هدف، به مدیریت محیط‌های ناپایدار و غیرقابل پیش‌بینی کمک می‌کند و باعث بهبود و پایداری عملکرد می‌شود.

به همین علت، تعریف چرایی شرکت و حصول اطمینان از اینکه تمام تصمیمات و عملیات‌ها در آن راستا هستند، سنگ بنای کسب و کارها شده است. هدف شرکت ما، در نحوه رشد و تکامل آن، نقش کلیدی داشته و دارد. این هدف است که کمک کرده کارکنانی که سابقاً بی‌انگیزه و عصبی بودند، انگیزه بگیرند و ارزش سهام شرکت، از سال ۲۰۱۲ ده برابر شود.

من از روی تجربه می‌گویم که درک این ایده که یک شرکت، در راستای یک هدف حرکت کند، آسان است اما تبدیل آن به واقعیت، سخت‌تر است. گام اول، تعریف هدف درست است. من وقتی به این نتیجه رسیدم که باید چرایی شرکت‌مان را تعیین کنیم، فقط یک سوال در ذهنم بود: چطور درباره‌اش اقدام کنیم؟ آن تجربه به من یاد داد که برای تعریف یک هدف سازمانی قدرتمند، پنج چیز را باید لحاظ کرد:

۱- هدف شرکت، در محل تلاقی چهار دایره گرچه گفته‌ها درباره هدف سازمانی بسیار است اما اینکه هدف واقعا چیست، هنوز درک نشده است.

پس ابتدا اجازه دهید تعریف هدف سازمانی را به شما ارائه کنم: هدف نهایی کسب و کار، دلیل اصلی چرایی وجود آن کسب و کار است و اینکه چطور به منافع عمومی کمک می‌کند. مثلاً هدف اولیه گوگل، «سازماندهی اطلاعات جهان» بود. نتفلیکس، هدفش را «سرگرم کردن جهان» تعریف کرده است. آنچه در این تعریف، به صراحت آمده

این است که کسب و کار، می‌تواند و باید نیرویی در راستای منفعت عمومی باشد، نه صرفاً وسیله‌ای که تنها هدفش، افزایش بازگشت سهام است.

شاید دیده باشید که اطلاعات زیادی درباره «چگونگی» یافتن هدف سازمان وجود ندارد (برعکس استراتژی که در موردش مطلب فراوان است). البته فقط یک راه وجود ندارد. اما روش من که آن را از رویکرد «آندره زوزونگا» در یافتن هدف فردی الهام گرفتیم، در نمودار ۱ است. برای یافتن یک هدف معنادار، معتبر، واقعی و قدرتمند، در مورد این چهار دایره خوب تحقیق کنید. چند فاکتور را باید در نظر بگیرید:

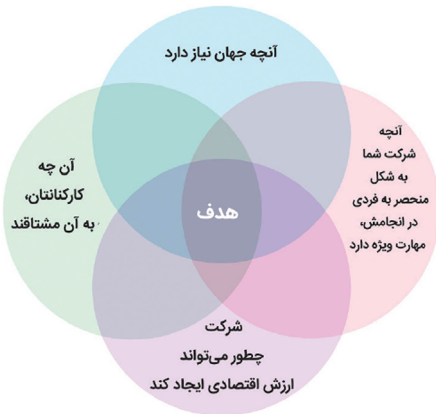
آنچه جهان نیاز دارد: چه نیازهای مشخص، مهم و رفع نشده‌ای در جهان وجود دارد؟ رفع این نیازها چقدر ضروری است؟ چه تفاوتی ایجاد می‌کند؟ آنچه کارکنان به آن عشق می‌ورزند: چه چیزی در افراد شما انگیزه ایجاد می‌کند؟

دوست دارند چه تفاوتی در جهان ایجاد کنند؟ شرکت شما در چه چیزی مهارت ویژه دارد؟ دارایی‌های منحصر به فرد شرکت شما که کمک می‌کند نیازی را رفع کنید چه هستند؟ (به شکلی که دیگران قادر به انجامش نباشند) این دارایی‌ها چطور باید تکامل یابند تا نیازها به شکلی منحصر به فرد، تامین شوند؟

شرکت چطور ارزش اقتصادی می‌آفریند: با لحاظ

نمودار ۱- به دنبال هدف سازمان

در محل تلاقی این چهار دایره



نمودار ۲- اعلام وابستگی متقابل

چطور همه ذی‌نفعان را برای نیل به هدف شرکت به صف کنیم

